

[Grove]

teknik ikke naturligt henhører under telefonvirksomhederne. Hvorledes den tekniske udvikling på kommunikationsområdet skal styres, bør indgå i en samlet overvejelse af alle samfundsmæssige aspekter.

Det må også fremhæves, at de koncessionerede selskabers overtagelse af etableringen af fællesantenneanlæg efter traditionel teknik vil medføre, at selskaberne i lighed med pligten til at levere telefoner også i realiteten forpligtes til at levere fællesantenneanlæg. Dette vil skønmæssigt medføre investeringer af en størrelsesorden på 3-5 mia kr., hvilket ikke vil kunne undgå at få indflydelse på forbrugerprisen også inden for telefonområdet.

Skulle ministeren fastholde ønsket om at gennemføre denne ændring, må det være et minimum, at de private virksomheder har de samme konkurrencevilkår som de koncessionerede selskaber, det vil sige, at såfremt de koncessionerede selskaber selv kan eje fællesantenneanlæg, må den samme mulighed gives de private virksomheder.

Besvarelse (5/2 80):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Henvendelsen fra Jydsk Telefon Aktieselskab (JTAS) om dispensation fra den gældende bekendtgørelse om fællesantenneanlæg, således at selskabet kunne etablere fællesantenneanlæg i Århus kommune, har jeg i princippet megen forståelse for.

Under sagens behandling er jeg imidlertid blevet opmærksom på, at en bestemmelse i det i 1973 fremsatte forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, som ville give ministeren for offentlige arbejder ret til at bestemme, at post- og telegrafvæsenet kunne oprette og drive fællesantenneanlæg, udgik under folketingets behandling af lovforslaget.

Da folketinget således i 1973 utvetydigt har tilkendegivet, at post- og telegrafvæsenet, der som bekendt er den ene af landets i alt fire teleadministrationer, ikke burde kunne gives adgang til at oprette og drive fællesantenneanlæg, ser jeg ikke på det foreliggende lovgrundlag nogen mulighed for nu at give hverken post- og telegrafvæsenet eller de øvrige teleadministrationer – og altså heller ikke JTAS – en sådan adgang, hverken ved en

dispensation fra eller en ændring af den gældende bekendtgørelse.

Spm. nr. 291

Til *ministeren for offentlige arbejder (21/1 80)* af:

Grove (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at DSB nu starter udgivelsen af et nyt blad?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i dagspressen påtænker DSB at udgive et nyt blad – »Ud at se« – der skal udkomme seks gange årligt i et oplag på 200.000 eksemplarer. Det fremgår ikke af oplysningerne, hvorledes dette blad tænkes finansieret ud over, at DSB påregner en annonceportefølje.

Det må forekomme betænkeligt, at DSB nu ved siden af sine øvrige kommercielle – og ikke-trafikale – aktiviteter også kaster sig ind på bladmarkedet. DSBs hovedopgave er at sørge for kollektiv transport, og i betragtning af, hvorledes man på en række områder røgter denne opgave, må det forekomme besynderligt, at man nu igen udvider sine aktiviteter til opgaver, som ikke har det ringeste med transport at gøre.

Besvarelse (5/2 80):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

DSB har siden 1977 udgivet et blad til sine passagerer i fjerntogene, dvs. Intercitytog og lyntog, samt på færgeoverfarterne.

På baggrund af de herved indhøstede erfaringer har DSB nu fundet det formålstjenligt at ændre bladets udseende og oplag, ligesom man – for efterhånden at få bladudgivelsen til hvile økonomisk i sig selv – vil optage annoncer i det ændrede blad. I sidstnævnte forbindelse er DSB gået i samarbejde med en privat forlagsvirksomhed.

DSBs udgift til bladet vil i 1980 ikke blive større, end den har været til det hidtidige lille blad. Efter ca. 3 år påregnes bladet i sin nye skikkelse at kunne hvile i sig selv.

Bladet vil blive udsendt første gang ca. 1. april i år og derefter yderligere fire gange i 1980. Fra 1981 udsendes bladet seks gange årligt, og det udlægges ligesom sin forgænger